

Târgul medievalelor ecouri

Emilian Oniciuc

Cetatea este tristă,
Turistii au plecat;
Ecouri mai persistă
În târgul neuitat.

.....
Pavaje patinate lucind medieval
Cu pași ușor purtați de clipele pierdute
Pe sub felinare care luminează opal,
Fantome însuflețite din vechile redute...

Acolo un cavaler se amestecă prin umbre,
El însuși umbră a nopții trecătoare...
Domnița-i rătăcită în negurile sumbre
Sau doar e rătăcită în basme viitoare...

.....
Noaptea își cântă ritmul prin tainice palate,
O cucuvea îngână fiorul din ecouri,
Crâmpiul din trezirea legendelor deșarte
Purtat de liliaci în neguroase stoluri...

O caleașcă la tavernă așteaptă: domni, domnițe
Iar vezetiul nopții șade pe-o băncuță,
Descălcind în gânduri financiare ițe
Și griji de sănătate pentru a sa măicuță...

Dar, iată: ies petrecăreții!
Privirea obosită deodată i se înseninează
Caleașca sa frumoasă spre zorii dimineții
Printre lămpioane vechi din nou parcă valsează...

.....
Diversele graiuri rătăcind din lume
Sfârșite de cântări ce noaptea le-au stârnit,
Acum sunt ostenite și după șuvoi de glume
Se scurg spre vise dulci în raiuri de dormit...

.....
Cetatea este tristă,
Turistii au plecat
Ecouri mai persistă
În târg de neuitat!

20.03.2017

(Republicare-poezii noștri)